

[Miljøministeren]

planlægningen at sikre rimelige levevilkår for de mennesker, der bor i landsbyerne, i de mindre samfund og i landdistrikterne, men vi må nok huske på her i dag, at landsbyerne ude omkring i landet er meget forskellige. Der er virkelig store forskelle i de levevilkår, man har fra den ene landsdel til den anden, også inden for den samme amtskommune.

Men det er vel også rigtigt – og det føler jeg er en ting, som vi alle kan være enige om – at der må være disse variationsmuligheder inden for kommunerne og amtskommunerne og dette grundlag at løse problemerne på.

Jeg mener derfor principielt, at det vil være forkert, om der fra centralt og statsligt hold blev fastsat specielle normer om mindstekrav til den service, der skal placeres i de enkelte landsbyer.

Når man skal løse eller afhjælpe de problemer, landsbyerne har, må de tages seriøst op i planlægningen på stedet, og landsbyernes forhold nå nok ses i sammenhæng med forholdene i øvrigt i den kommune, som landsbyerne er en del af. Jeg mener, det er vigtigt at respektere intentionerne bag de senere års decentralisering og den overførsel af kompetence til lokale folkevalgte politikere, som folketingets flertal har bestemt skal ske.

Jeg har tiltro til, at kommunerne både vil og kan gøre en indsats til gavn for landsbyernes og landdistrikternes beboere. Jeg mener naturligvis også, at regeringen og folketinget bør bidrage til at skabe gode vilkår for de mennesker, der bor i disse områder, og jeg kan i den forbindelse henvise til, at flere af de i forslaget til folketingsbeslutning indeholdte forslag allerede er blevet gennemført eller er under behandling i folketinget. Mit hovedsynspunkt må som sagt være, at landsbyernes vilkår først og fremmest bør varetages af de lokale politikere.

Min konklusion må således være, at der i øjeblikket efter min mening i tilstrækkeligt omfang ude omkring i landet sker ting, der er med til at styrke landsbyerne, og jeg må derfor tage afstand fra det fremsatte forslag.

Svend Andersen (S):

Miljøministeren har jo allerede understreget, at af det katalog af foranstaltninger, beslutningsforslaget omfatter, er dele enten gennemført eller til behandling i bl.a. landbrugsudvalget i øjeblikket.

Jeg kan være enig i, at den udvikling, der skal ske i samfundet, må ske ligeligt på alle områder, altså også i landsbyerne. Ofte får planlæggerne og centraliseringen af visse dele af den offentlige sektor, f.eks. nedlæggelse af postkontorer, apoteker m.v., skyld for af-folkningen i landsbyerne. Det er en påstand, der efter min opfattelse ikke er rigtig. Det er ikke den offentlige planlægning, der har nedlagt landsbyerne. Det er den ændrede erhvervsstruktur, landbrugets mekanisering, nedlæggelse af det lokale mejeri og industri- en, der har slået den lille håndværker osv. ud. Det er den tekniske, økonomiske og sociale udvikling, som vi på en lang række områder er så glade for, der bl.a. har skabt de problemer, landsbyerne har.

Spørgsmålet er så: hvad kan der gøres? Nogle har sagt, at man ikke ønsker styring; man mener, at en naturlig og fri udvikling er løsningen, og at tilladelser f.eks. til at bygge uden indblanding fra det offentlige skulle være en løsning. Det tror jeg ikke på er rigtigt.

Ofte siger vi jo, at det er de samme folk, kommunalpolitikere, som klager over landsbyernes situation, der i andre tilfælde giver tilladelse til oprettelse af supermarkeder og måske også varehuse, der netop bevirker, at Brugsen og den lokale købmand må lukke.

Man ønsker ikke styring, men jeg tror, det er rigtigt at sige, at hvis landsbyernes udvikling skal sikres på en eller anden måde, er den eneste mulighed styring, og det mener jeg også må indgå i den planlægning, der allerede foregår ude omkring i de lokale områder; det gives der jo rimelige muligheder for allerede.

Vi har ikke befolknings- eller boligtilvækst nok til, at vi kan styrke alle områder. Skal der ske en styrkelse af de mindre bysamfund, må det samtidig betyde, at der skal bremses op i de større byer, og vi må også se på hensynet til arealanvendelsen: spørgsmålet om landbrug kontra byvækst.

Det var netop flere af disse ting, som gav anledning til, at man fik nedsat landsbykommissionen, og jeg mener også, at den betænkning, der er kommet, er et godt arbejdsgrundlag for en tilrettelæggelse af landsbyernes rimelige udvikling fremover.

Folketinget har tidligere vedtaget en ændring i by- og landzoneloven og en henstilling om, at man ved godkendelse af region-